

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 147/25

V Lucemburku dne 25. listopadu 2025

Rozsudek Soudního dvora ve věci C-713/23 | Wojewoda Mazowiecki

Občanství Unie: členský stát je povinen uznat manželství dvou občanů Unie stejného pohlaví, které bylo legálně uzavřeno v jiném členském státě, a v němž tito občané využili své svobody volného pohybu a pobytu

Dva polští občané, kteří uzavřeli manželství v Německu, podali žádost o přepis oddacího listu do polské matriky za účelem uznání jejich manželství v Polsku. Příslušné orgány jejich návrh zamítly s odůvodněním, že polské právo nedovoluje manželství mezi osobami stejného pohlaví. Soudní dvůr, na který se v této souvislosti obrátil vnitrostátní soud, má za to, že odmítnutí uznat manželství dvou občanů Unie, které bylo legálně uzavřeno v jiném členském státě a v němž tito občané využili své svobody volného pohybu a pobytu, je v rozporu s unijním právem, protože zasahuje do této svobody, jakož i práva na respektování soukromého a rodinného života. Členské státy jsou tudíž povinny uznat pro účely výkonu práv přiznaných unijním právem rodinný stav legálně nabytý v jiném členském státě. Soudní dvůr však zdůraznil, že tato povinnost neznamená zavedení manželství mezi osobami stejného pohlaví do vnitrostátního práva. Kromě toho členské státy mají prostor pro uvážení při volbě způsobů uznání takového manželství. Pokud se však členský stát rozhodne stanovit jediný způsob uznávání manželství uzavřených v jiném členském státě, jako je přepis oddacího listu do matriky, je povinen tento způsob uplatnit i na manželství uzavřená mezi osobami stejného pohlaví.

V roce 2018 dva polští občané, kteří pobývají v Německu a z nichž jeden má také německou státní příslušnost, uzavřeli manželství v Berlíně. Vzhledem k tomu, že si přáli odcestovat do Polska a pobývat tam jako manželský pár, podali za účelem uznání jejich manželství v Polsku¹ žádost o provedení přepisu oddacího listu vystaveného v Německu do polské matriky. Tato žádost byla zamítnuta z důvodu, že polské právo nepovoluje manželství mezi osobami stejného pohlaví. Přepis dotčeného oddacího listu by tedy porušoval základní zásady zakotvené polským právním řádem.

Manželé toto zamítnutí napadli. Polský Nejvyšší správní soud, kterému byla věc předložena, se obrátil na Soudní dvůr. Uvedený soud se táže, zda vnitrostátní právní úprava, která neumožňuje uznat manželství mezi osobami stejného pohlaví uzavřené v jiném členském státě, ani za tímto účelem provést přepis tohoto oddacího listu do matriky, je slučitelná s unijním právem².

Soudní dvůr připomněl, že i když pravidla týkající se manželství spadají do pravomoci členských států, jsou tyto státy při výkonu této pravomoci povinny dodržovat unijní právo. Dotčení manželé přitom jako občané Evropské unie požívají svobody pohybu a pobytu na území členských států a práva vést běžný rodinný život jak při výkonu této svobody, tak po návratu do členského státu svého původu. Konkrétně **v případě, kdy si vytvoří rodinný život v hostitelském členském státě, zejména v důsledku uzavření manželství, musí mít jistotu, že v něm mohou po návratu do státu svého původu pokračovat.**

Odmítnutí uznat manželství dvou občanů Unie stejného pohlaví, které bylo legálně uzavřeno v jiném členském státě a v němž tito občané využili svobody volného pohybu a pobytu, může vyvolat značné administrativní, profesní a soukromé obtíže, které manžele nutí žít jako svobodné osoby v členském státě jejich původu.

Soudní dvůr proto **rozhodl, že takové odmítnutí je v rozporu s unijním právem**. Porušuje nejen svobodu pohybu a pobytu, ale také základní právo na respektování soukromého a rodinného života³.

Podle Soudního dvora **povinnost uznání** neporušuje národní identitu ani neohrožuje veřejný pořádek členského státu původu manželů. **Neznamená totiž, že tento stát musí ve svém vnitrostátním právu upravit manželství mezi dvěma osobami stejného pohlaví.**

Kromě toho **členské státy mají prostor pro uvážení při volbě způsobů uznání takového manželství**, přičemž přepis zahraničního oddacího listu je pouze jedním z možných způsobů. Soudní dvůr však zdůraznil, že tyto způsoby nesmí takové uznání znemožňovat nebo nadměrně ztěžovat, ani diskriminovat páry osob stejného pohlaví z důvodu jejich sexuální orientace, k čemuž dochází v případě, kdy vnitrostátní právo nestanoví pro tyto páry způsob uznávání rovnocenný způsobu, který je přiznán párům opačného pohlaví.

Vzhledem k tomu, že přepis je jediným prostředkem stanovený polským právem, který umožňuje, aby manželství uzavřené v jiném členském státě bylo skutečně uznáno správními orgány, **je Polsko povinno jej uplatňovat bez rozdílu** na manželství uzavřená mezi osobami stejného pohlaví a na manželství uzavřená mezi osobami opačného pohlaví.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění rozsudku, a případně jeho shrnutí](#) jsou zveřejněny na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Traian Moga ☎(+352) 4303 3732.

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Zůstaňte ve spojení!

¹ Přepis cizozemského matričního dokladu spočívá v doslovném a věrném přenesení jeho obsahu do polské matriky. Přepis tak vede ke vzniku polského dokladu osvědčujícího osobní stav, který se oddělí od původního dokladu a má důkazní sílu rovnocennou dokladům osvědčujícím osobní stav vystaveným v Polsku.

² Článek 20 a čl. 21 odst. 1 SFEU ve spojení s článkem 7 a čl. 21 odst. 1 Listiny základních práv Evropské unie.

³ Zakotvené v článku 7 Listiny základních práv, které má stejný smysl a rozsah jako právo zaručené v článku 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. V této souvislosti Soudní dvůr odkazuje zejména na rozsudek ze dne 12. prosince 2023 ve věci Przybyszewska a další v. Polsko, v němž Evropský soud pro lidská práva rozhodl, že Polsko nesplnilo svou pozitivní povinnost zavést právní rámec umožňující uznání a ochranu stejnopohlavních párů.